

[Axel Dam.]

hele Politik paa Forhaand maa forkastes; om den bliver det i det lange Løb, er et andet Spørgsmaal.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Jeg vilde gerne knytte et Par Bemærkninger til den Diskussion, der har fundet Sted angaaende Forfatterunderstøttelserne. Der var en æret Taler, der for et Øjeblik siden sagde, at naar en Forfatter først er kommet paa Finansloven, kommer han ikke ud igen, og det er for saa vidt rigtigt, saaledes som det former sig nu, men der var jo intet til Hinder for, at man kunde ændre dette Forhold. Hvis en Forfatter har produceret et virkelig dygtigt og godt Værk, som gjorde ham værdig til at blive optaget paa Finansloven og faa Støtte, er det muligt, at han derefter bliver gold og ikke producerer mere, og hvorfor skulde han saa ikke kunne sættes ud igen? Saa opfylder han jo ikke længere de Forudsætninger, under hvilke man tidligere optog ham. Men bliver han ved at opfylde Forudsætningerne, er der jo ikke nogen Grund til at stryge ham, medmindre man da vil gaa over til et helt andet Synspunkt for Tildeling af Understøttelserne, nemlig at yde Støtte til opdukkende Forfattere og Videnskabsmænd, som viser, at de har Evner, og saaledes række dem en hjælpende Haand under en vanskelig Periode, men naar de saa er kommet frem og blevet anerkendt og derigennem sat i Stand til at tjene nogle Penge, inddrager man Understøttelsen. Og ved Siden heraf kunde der være Tale om at yde særlig fremragende Kunstnere og Videnskabsmænd en aarlig Hædersgave, hvad vi for øvrigt allerede er inde paa for nogles Vedkommende.

Med Hensyn til det Lange-Müllerske Stipendium antager jeg, at der i det daværende Finansudvalg har været en saa absolut Tillid til den afdøde Komponist Lange-Müllers personlige Retlinethed og til hans store kunstneriske Evner, at man, da man indstiftede dette Stipendium til hans Ære, stolede paa, at han var i Stand til at foretage Uddelingen paa rette Maade. Nu døde desværre Komponisten, endda før Ordningen traadte i Kraft, og saa vilde Finansudvalget naturligvis ikke straks forlade Ordningen, men lod den gælde i den 3-aarige Periode, man en Gang var gaaet med til. Men derefter forandres Forholdet, thi nu betyder det reelt, at de 1 000 Kr., der er Tale om, bevilges hvert Aar, uden at Lovgivningsmagten og Ministeriet har nogen Indflydelse paa Uddelingen. Men det er jo muligt, at der paa dette Omraade kan skabes

en Ordning; maaske kan den højtærede Minister finde en Udvej, saaledes at baade Navnet kunde bevares og Understøttelsen kunde uddeles under betryggende Former, som alle kunde billige. Jeg henstiller denne Tanke til den højtærede Ministers Overvejelse.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Efter de sidste Udtalelser af den ærede Ordfører vil jeg anse det for rimeligt, at de ærede Medlemmer Hr. Drachmann og Hr. Bindslev, der har taget Ordet for at støtte mig mod Finansudvalget, hvad jeg takker dem for, for Øjeblikket ligesom jeg selv resignerer; thi de vil jo ikke have megen Fornøjelse af at faa en Afstemning, ved hvilken det samlede Finansudvalgs Standpunkt utvivlsomt vil sejre. Jeg beklager, at Bevillingen stryges, men den ærede Ordfører har jo nu udtalt, at han haaber, der kan findes en Form for en aarlig Bevilling til Fremme af dansk Tonekunst, saaledes at Lange-Müllers Navn bevares. Efter denne Udtalelse vil jeg bestræbe mig for at finde en saadan Form, som jeg altsaa vil forelægge til Efteraaret, og derfor tror jeg ikke, det vil gavne Sagen at faa en Afstemning nu.

Med Hensyn til Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 301, 600 Kr. til Honorar for Kursus i Stemme- og Sprogdannelse, vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at jeg tror ikke, han og Mindretallet, der følger ham, behøver at frygte for, at der her skal være Tale om en Spire til et nyt Professorat. Der er kun Tale om et personligt Honorar til en bestemt Mand for forøget Arbejde.

Hvad Forfatterunderstøttelserne angaar, beklager jeg, dels at et Mindretal, bestaaende af 2 Partier, ikke har kunnet gaa med til, hvad dog Finansudvalgets Flertal er gaaet med til, og dels at hele Finansudvalget har strøget alle Nybevillinger, lige som det har gjort det i de 2 foregaaende Aar, med den Begrundelse, at man ikke vil have nye Bevillinger, d. v. s. de 3-aarige, før hele Spørgsmaalet har været taget op til almindelig Undersøgelse. Dette Standpunkt kan jeg for saa vidt forstaa, men jeg har jo allerede ved første Behandling erklæret mig villig til en saadan Forhandling, og jeg beklager, at den ikke har fundet Sted. Nu har ikke blot den ærede Ordfører strejft det, men en hel Række Medlemmer, baade fra Finansudvalget og udenfor Finansudvalget, har talt om, at en saadan Overvejelse burde finde Sted. Men da Finanslovsforslaget var til første Behandling og det ærede Medlem Hr. Julin rejste det Spørgsmaal, saa svarede